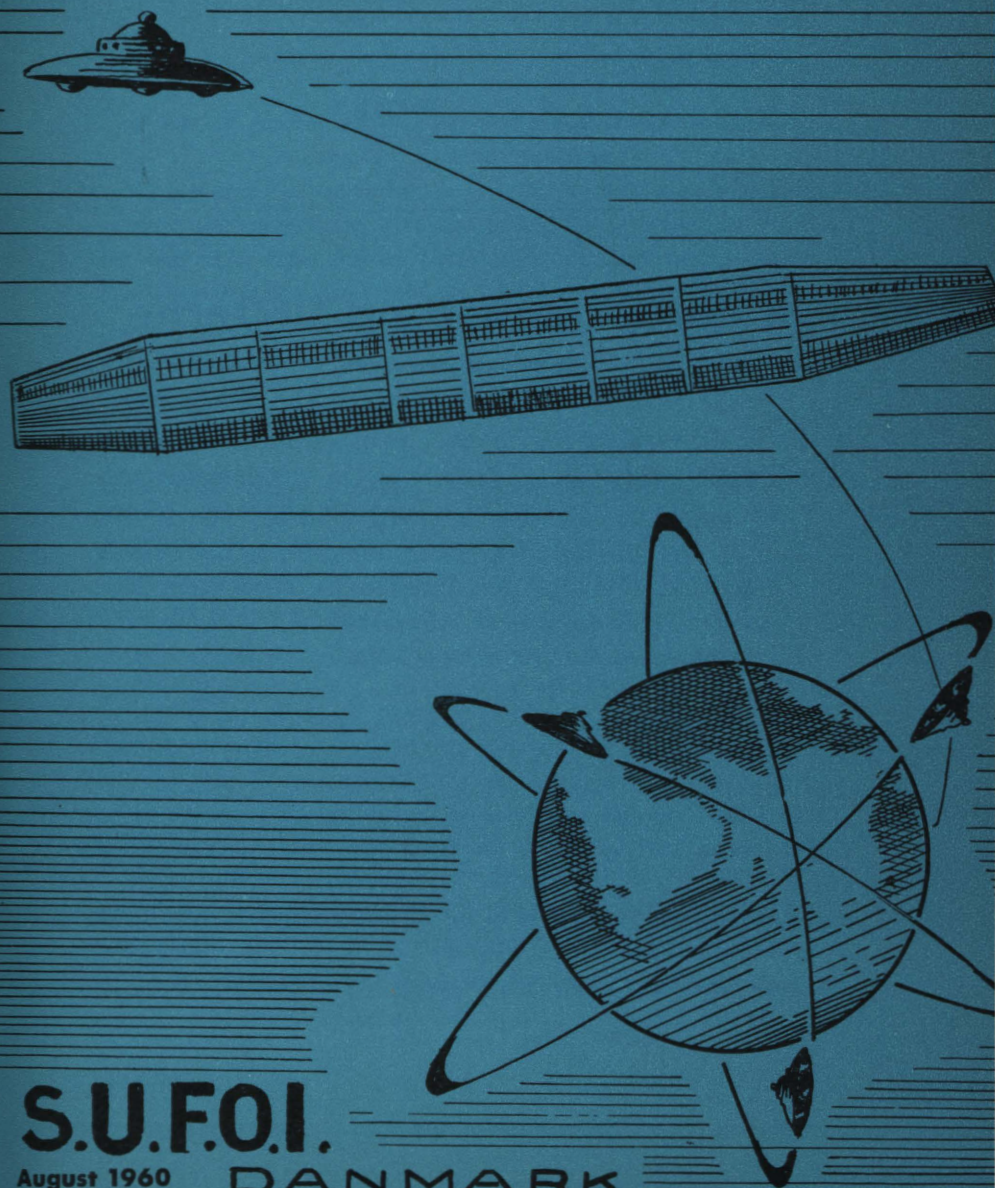

TEKNISK STUDIE HÆFTE

/ Frank Pedersen

S.U.F.O.I.

August 1960

DANMARK

TEKNISK STUDIEHÆFTE

Det er tanken med dette hæfte at give UFO-interesserede et grundlag for videre studier i og forskning af UFO-sagen. I hæftet vil blive behandlet større samlede emner i direkte eller indirekte tilknytning til UFO-arbejdet. De behandlede emner fremsættes på forfatternes ansvar og behøver ikke at være identisk med SUFOIs meninger.

Udgiver: SUFOI (Scandinavian UFO-investigation)

Redaktion og ekspedition: Frank Pedersen (ansvarlig)

L. A. Ringsvej 68, Højbjerg. Telefon Aarhus 7 11 49. Giro 18775.

Abonnement kan tegnes for 3, 6 el. 12. mdr. Pris pr. år 12,00 kr.

— EFTERTRYK IKKE TILLADT —

Rumforskningen og UFOerne

Af Frank Pedersen

Fortsat

- 5) På en videnskabelig kongres i Sverige i august 1959 udtalte den svenske repræsentant, at Sverige arbejdede med et brint-plasma som drivkraft til fremtidens rumskibe, og han afslørede, at Rusland, USA og Canada arbejder på samme linie. Brint-plasmaet, sagde den svenske videnskabsmand, ville give en teoretisk hastighed på 500.000 km i timen.

Den videnskabelige udvikling gennem de sidste 10 år har selv fjernet en række af de vægtigste „beviser“ mod UFOernes eksistens. Udviklingen synes dag for dag at bekræfte flere kendte UFOLOGERs teorier. Jordisk rumforskning er på vej ind i nye baner, selv UFO-formen står nu model for fremtidige rumfartøjer bygget på jorden.

Endnu en gren på teknikkens træ er ved at visne.

UFO-forskningen er også gået ind i en ny fase, men endnu en tid vil man støde på mærkelige „bevisførelser“. Husk hvor svært det

må være for visse videnskabelige kredse at skulle erkende, at selv Newton og Einstein ikke har givet svar på alt, og at der endda er flere punkter, hvor disse har taget fejl.

UFO-gåder

Vi spekulerer allesammen over, hvorfor de flyvende tallerkener gæster vore himmelstrøg, hvorfra de kommer, og hvilken kraft der får dem til at flyve. For at finde svaret på disse spørgsmål, må vi ikke alene forkaste det synspunkt, at folk på Jorden skulle være de eneste menneskelignende væsener i universet, men også fundamentalt ændre vort syn på nutidens ortodokse videnskabelige læresætninger.

Der findes mange grene indenfor den moderne videnskab, og videnskabsmændene er tilbøjelige til at specialisere sig på stadigt mindre og mindre områder, eftersom kundskaberne bliver mere komplicerede. Vi har endnu ikke indset, at grundlaget for de videnskabelige principper kan defineres i to sentenser, som enhver lægmand vil kunne forstå.

Alt i universet kan udtrykkes som et positivt, et nulpunkt eller et negativ, ligesom disse kan kortlægges på papiret og alle materielle genstande kan placeres som en foranderlighed mellem disse punkter af maximum og minimum volumen. Vi er nødt til at kalde disse for „volumen“ fordi uden volumen-dimensioner kan vi ikke fatte ideen om maximum og minimum.

Det, vi opfatter omkring os, er summen af de utallige foranderligheder mellem maximum og minimums volumen. Hvordan kan vi i vore tanker skelne et maximum fra et minimum?

Det gør vi bedst ved at tage et ganske enkelt eksempel. En taller-

ken f. eks. har et maximum volumen (et rumfang), det vil sige, der er i stand til at bære noget, der anbringes på dens overflade, lige meget hvad, også luft. Minimums volumen findes på undersiden, fordi tyngdekraften forhindrer, at noget kan anbringes der. For at se forskellen mellem maximum og minimum volumen, skal man bare vende tallerkenen på hovedet. Det er meget enkelt og af fundamental betydning.

Bevægelsen mellem operatør og tallerken giver os forståelsen af, hvad nulfaktoren i tid er. Når to resultater forekommer på een gang, er de samtidige og er lig med nulfaktoren i tiden. Når vi vender tallerkenen, bliver maximum volumen til minimum, samtidigt med at minimum bliver maximum og resultatet af vor anstrengelse er en omvendt tallerken, som viser os tallerkenen i et nyt perspektiv.

Det er endnu lettere at bruge vand som eksempel, hvis vi ønsker at forklare mere. Vand er summen af en foranderlighed (een ud af millioner af den slags summer), og eftersom det er flydende, tager det form efter sine omgivelser. Men hvis man tilsætter vandet energi i form af varme, er forandringen altid den samme. (Man tilførte også tallerkenen energi ved at vende den).

Varme vil få vandet til at fordampe, kulde får det til at stivne til is. I dette tilfælde er dampen det positive, isen det negative og nulpunktet er varmen eller mangelen på varme i vandet.

Denne foranderlighed af alting fra maximum til minimum volumen er kaldet naturlov, og her er nogle få eksempler på videnskabelige udtryk, der er redefineret i naturlovsudtryk.

Differential: Tidsdimensionens sidelinie.

Addition: Summen af deling.

Træk: Luftens foranderlighed.

Tæthed: Stoffets maximumsforanderlighed.

Når vi har erhvervet os en bedre forståelse af naturlovene, vil vi blive i stand til at bygge et rumfartøj, hvis hele ydre flade vil være lig med nulpunktet i tidsfaktoren, og på grund af vor evne til at

kontrollere bevægelige elektriske partikler, vil vi kunne skabe rum-energi.

Dette vil give os mulighed for at rejse, ikke alene gennem rummet, men også gennem tiden, ligeså let, som vi nu sender radiosignaler til månen.

Kort sagt, vi skulle være som et radiosignal på vor egen bølglængde, hvis positive eller negative frekvens skulle kunne føre os gennem hele universet i enhver dimension, ikke blot de tre vi nu er i stand til at opfatte, med en fart mange gange lysets hastighed.

Frank Nicolson.

2 Wembly Ave, Penwortham, Preston, Lancs.

Månen og mønten

Hvor stor, hvor høj, hvor lang og hvor hurtig:

Disse spørgsmål er, det er klart, af stor vigtighed i alt angående de flyvende tallerkener. Vi håber, at følgende bemærkninger vil gøre det lettere for observatører at udregne disse 4 ting, så at vore rapporter kan blive så fyldestgørende som muligt, og særlig dersom vi skal melde om en personlig oplevelse.

Angående størrelse:

Efter rapporterne at dømme, er de forskellige tallerkener og kugleformede maskintyper varierende fra nogle få fod til 300 fod eller mere, mens de cigarformede syntes at være flere hundrede fod i længden. Vor største vanskelighed ligger i, at vi så sjældent har noget andet luftobjekt af kendt størrelse og afstand at sammenligne med. At sige: „Det så ud til at være på størrelse med fuldmånen“,

er meningsløs, hvis vi ikke har noget kendskab til afstanden. Det kan have været hvad som helst mellem 1 fod i diameter i 90 fods afstand, til 2160 miles diameter 238857 miles borte, som Månen siges at være. Jeg vil nu bede dig foretage et lille eksperiment. Hold en mønt af 1 cm i diameter i arms længde. Er den i dine øjne så stor som fuldmånen? Eller mindre? Eller dobbelt så stor? Mål nu afstanden fra mønt til øjet. Mener du, som jeg, at Månen ser ud til at være kun halv så stor som mønten, får vi et forhold af $\frac{3}{4}$ til 23". Det er ca. $1 : 62\frac{1}{2}$. Men vi har set, at forholdet mellem Månens diameter og dens afstand fra Jorden er ca. $1 : 90$, så vi skulle være kommet til det resultat, at mønten så ud, til at være 3 gange så stor som Månen. Men vi kan trøste os med den tanke, at $1 : 90$ -forholdet ikke tager i betragtning den forstørrelse, som Jordens atmosfære giver. Det bringer os til et andet punkt angående Månens afstand fra Jorden. Dens størrelse set herfra med vore atmosfæriske tilstande. Tænk på en klar frostnat, da vi siger: „Hvor er Månen langt borte i aften“. Tænk så på høstmånen på en sensommerhimmel, — da siger vi: „Se hvor Månen er nær ved Jorden“. Den bliver endnu større, når den er nær ved horisonten, hvor dens billede er meget forstørret grundet atmosfærens tæthed. Lad os så holde os til den metode, vi talte om før, og beskrive dens tilsyneladende størrelse i forhold til mønten i armslængde. Men for at få et begreb om dens virkelige størrelse, må vi vide lidt om dens afstand. En mand siger: „Det havde en diameter af ca. 300 fod i 30000 fods højde“. Hvorfor? Fordi folk er vant til at se og læse om flyvere i 30000 fods højde. Men det vil endnu have møntens størrelse, hvis det var en miles i diameter og var 30 miles borte. Derfor er tilsyneladende størrelse uden relation til afstand og højde ganske uden mening.

Angående form:

Hvis objektet er tallerkenformet, vil det kunne se ud som en cirkel, hvis man står lige under det. Set fra siden er dets længde i virkeligheden dets diameter. Prøv at få en radius af længden til høj-

den. Hvis objektet er cigarformet, er forholdet af længden til højden lige så vigtig, men man må huske, at på grund af „forkortning“ kommer den tilsyneladende længde an på den vinkel, det ses fra. Skal vi prøve et andet eksperiment. Hold en cigaret $2\frac{3}{4}$ " længde foran øjnene. Set fra siden er den $2\frac{3}{4}$ " lang. Drej den 45° , og længden er reduceret til $1\frac{3}{4}$ ". Drej den så 45° videre i samme retning og den har ingen længde, kun en diameter af ca. $\frac{5}{16}$ ". Men vi ved, at længden stadig er $2\frac{3}{4}$ ". Derfor, med mindre det cigarformede objekt drejer sig for os, må vi huske, at det kan være betydelig længere, end det ser ud til at være, for det kan ligge i en vinkel i enten lodret eller vandret plan, eller det kan ligge i en sammensætning af begge dele.

Angående højde:

Hvis den tilsyneladende størrelse skal blive relativ til højden, eller endnu bedre, til afstanden, kan vi ikke komme nærmere til en udregning af dens rigtige størrelse. En meget nyttig vejviser har vi i skyerne, hvis der findes nogen i observationsøjeblikket. Derfor er det meget vigtigt at lægge mærke til skyernes højde, og om objektet er i, over, eller under dem. Videre oplysninger kan ofte fås fra meteorologiske kilder, så man kan beregne højden med temmelig stor nøjagtighed. Med mindre objektet er lige over vort hoved, er dets position eller retningskurs bedst antydnet ved at notere dets vinkel over horisonten i grader. Det vil sige, hvis det var halvvejs mellem zenith og horisonten, vil vinklen imellem horisonten, observatøren og objektet være 45° . Hvis det var kun $\frac{1}{3}$ vejen mellem zenith og horisonten, vil vinklen være 30° . Information om vinkler fra en observatør kan ikke antyde højde eller afstand, men hvis man er så heldig at få en rapport fra en anden, i nogen afstand, af en samtidig observation af det samme objekt, kan man ved at kombinere disse rapporter regne den omtrentlige højde ud.

Angående afstand:

Ligesom med højden kan afstand kun beregnes fra en enkelt observationspost, hvis objektets position kan være relativ til en kendt

værdi, som skyhøjden og vinkler. Hvis vi har grund til at mene, at objektet var i samme højde som et bestemt skytag, og vi finder ud af dette skytag var på en højde af, lad os sige 4 miles, og vinklen mellem horisonten, observationen og objektet var 30° , kan vi nemt regne ud, at objektet var i omtrent 9 miles afstand fra observatøren, og ca. 8 miles borte målt horisontalt. Det kan være meget nyttigt til at bekræfte andre rapporter om samtidige observationer. Med en nogenlunde akkurat ide om afstanden af objektet fra observatøren, og dets tilsyneladende størrelse sammenlignet med mønten, kan vi nå til en rimelig opfattelse af størrelsen.

Angående fart:

Hvis observatøren siger: „Det fløj over himlen som et lyn“, er det omtrent håbløs at prøve at gætte dets længde. Det vil blive alt for ubestemt. På samme måde, hvis vi hører, at „det fløj meget hurtigere end en jet“, fortæller det os i virkeligheden meget lidt, medmindre det er relativt til en jet, der fløj i samme højde. En meget højtflyvende jetmaskine, der udstøder vanddamp, kan ofte se ud til at flyve ganske langsomt, men det betyder bare, at den er så langt borte, at selve jetten er usynlig for det blotte øje, og det, vi ser, er kun vanddampen. Den bedste metode til at beskrive en UFO's fart er, hvis omstændighederne tillader det, at tælle, hvor mange gange det fløj sin egen tilsyneladende længde i en periode af, lad os sige 5 sekunder. De, som ikke har prøvet at gætte på 5 sekunder kan være forbavsende uakkurate. Man kan øve sig på TV-uret ved at tælle en, to tre, fire og fem i takt med uret. Det er påstået, at man kan udregne en kortere tid ved hjerteslagene, men eftersom pulsen accelererer øjeblikkelig i et spændingsmoment, er det ikke en pålidelig metode. Når vi prøver på at udregne en maskines fart på denne måde, må vi huske, at det fakta, vi regner med, er maskinens længde. Det er ikke meget sandsynlig, at den vil passere lige over himlen foran os, eller at man får den at se fra siden eller på en horisontal plan. Så skal man lægge mærke til noget fast punkt, en bjergtop, en gruppe træer, en høj skorsten eller hvad der nu er. Vinklerne mellem horisonten, observatøren og objektet er også meget nyttige. De kan

fastslå eller bekræfte flyveretningen. Denne sidste er særdeles vigtig, når vi gør os klart, at hvis et objekt flyver i en lige linie bort fra observatøren, vil det se ud, som om det stod stille på samme sted. Det eneste, man vil lægge mærke til, er, at det bliver mindre og mindre, for tilsidst at blive helt borte. I dette tilfælde er det ganske umulig at beregne farten. Men der er altid en mulighed for, at det kan have været set af en anden observatør nogle miles borte, så når de 2 rapporter er sammenlignet og kontrolleret, kan man eventuel komme til et temmelig korrekt resultat angående højde, størrelse og afstand.

Slutbemærkninger til ovenstående.

For de fleste af vore læsere vil alt dette være klart; men da vi ikke alle har lejlighed til at studere UFO'erne hver dag på nærmere hold, vil det måske være praktisk, hvis vi gør os klart, hvor vigtigt det er at slå fast i vor bevidsthed, hvad det er, vi skal se efter, hvis og når vi får en chance til at lave en rapport om noget, vi selv har oplevet, eller en anden har observeret. Jeg har med vilje ikke skrevet om andre vigtige ting, såsom farve, udseende, lyd o.s.v. fordi jeg vil holde artiklen indenfor bestemte grænser. Jeg vil gerne pointere følgende: Hvis det er mulig, skulle observatøren igen besøge det sted, hvorfra han så UFOen. Det kan måske bringe glemte detaljer frem i hukommelsen. Så ville jeg bede om et hurtigt samarbejde, hvis De selv har set noget eller hørt om en anden, der har. Lad Deres lokale leder vide så hurtigt som muligt dato, tid og sted. Det ville hjælpe os i vore bestræbelser for at overbevise skeptikerne.

(oversat — Florence Petersen)

Er UFO's blevet beskudt?

(Fliegende Untertassen Revue, Tyskland. Nr. 3/4 1957).

Skyd og dræb! er ordren til Pacific Navy Flyers To Engage Saucers, Honolulu (OCNS). USA-marine vil ikke offentligt sige, at de

tror på fl. tall., men de har officielt beordret, at kampflyvere skal skyde og dræbe, når de ser en fl. tall. Denne information blev først kendt, da marine-piloter fra Trans-Pacific-Linien blev stationeret på Hawaii med den korte begrundelse at konstatere tilstedeværelsen af ethvert „ukendt flyvende objekt“. Hvis disse UFO's viser fjendtligt sindelag, så skal de indvikles i kamp, sagde piloternes ordfører fra Los Alamitos Naval Air Station Reserve Squadron VP 771.

Samtale om befalingen:

I Honolulu talte squadronens medlemmer om denne befaling. Den blev betragtet som noget almindeligt, thi således udformes standardbefalinger til piloterne i Pacific. Samtalen bragte dog andre ting frem. OCNS lærer, at omfattende, operative opgaver incl. kampe mod UFO's er bekendtgjort af de forskellige luftforsvarskommandoer — skønt luftvåbnet officielt har sagt, at de ikke tror på eksistensen af fl. tall. Hawaii's luftforsvar er i alarmberedskab, og når en fl. tall. observeres, må piloterne på samtlige øer i Pacific omgående starte med de bedste og nyeste våben og forberede sig på kamp. „Det er således, at vi ikke må sige, at vi har set et UFO“, beretter en OCNS marine-kommandant, „hvis vi gør det, bliver denne pilot i Pacific straks afløst. Det ville være overordentlig generende, hvis alt, hvad vi så, var en solrefleks på vindskærmen“.

Formodet teori:

Dog er eksistensen af fl. tall. en knæsat antaget teori hos de her stationerede piloter. „Jeg tror, der findes mange sådanne ting“, sagde en pilot, „men jeg tror også, at Washington tager fejl, når de udsteder befaling: skyd og dræb. Den kendsgerning, at UFO's befinder sig i vor atmosfære, betyder ikke for mig, at der forestår en invasion, hvad Washington åbenbart tror. Og hvis en invasion virkelig fandt sted, ville det sikkert være bedre, om vi sendte vore præster og ministre end raketter og kanoner. Hvis en eller anden venter, at en fl. tall. vil lande hos os, så er der ingen grund til at kæmpe

mod den, al den stund den allerede ved starten ville have nedkæmpet os“.

Operative anvisninger er i øjeblikket højst fortrolige. De fleste officerer nægter at diskutere Pentagons operative planer for en UFO-kamp.

Det er fastslået, at der dog findes en aktionsplan, der omfatter alle typer på UFO's. Planen kan i løbet af få sekunder bringes til udførelse.

Nogle marineofficerer og piloter bekræftede, at de havde set objekter, som de troede var fl. tall. Dog havde ingen af dem talt derom hverken over radioen eller gennem tjenstlige indberetninger, når de landede. Grunden til at de ikke havde afgivet rapport om deres iagttagelser var ganske enkelt den, at de ikke ville gøres til grin.

Spørgsmål:

En officer bemærkede, at han havde set et UFO den 29 juni. Hvis han havde indberettet dette, ville marine-hovedkvarteret have taget spørgsmålet om hans egnethed til at føre et fly op til undersøgelse. Han sagde, at dette var den almindelige mening blandt piloterne, der ser fl. tall., men de indberetter intet herom, højst hvis et UFO beskadiger deres luftfartøj. I så fald ville det være meget bedre at sige, at man var fløjet mod et bjerg. Så havde man færre ærgrelser. En helt ville den pilot kun være, som kunne skyde et UFO ned og medbragte et bevis herfor. Dette er måske grunden til ordren: skyd og dræb. „Dog, hvorledes kan vi vide, hvorledes vore våben virker på et UFO?“ spurgte en marinepilot og tilføjede: „Og når vi skyder, så kan UFO'et skyde igen, og vi ved ikke, hvorledes de gør noget sådant“.

Edw. J. Ruppelt, tidl. leder af USA-Air-Force-projektet „Blue Book“, skriver i sin bog: „The Report on Uidentified Flying Objects“ „... er det et under, at vore jetjager-piloter skyder på et UFO under trusel om krigsret...“ Dette beviser, at UFO's allerede er blevet beskudt. Offentligheden burde have besked om, hvorfor UFO's allerede er blevet beskudt. Når ingen myndighed offi-

cielt anerkender eksistensen af UFO's, hvorfor er de så blevet beskudt? De amerikanske myndigheder burde udstede erklæring om, hvorfor piloterne fra Løs Alamos Naval Station Reserve Squadron VP 771 og andet luftpersonel har fået skyde-befaling mod UFO's. Hvis det bekræftes, at ordren er givet — og dette synes godtgjort efter alle pressemeddelelser — så skulle myndighederne også erklære af hvilke ? ? ? ? ?

Det synes, som om myndighederne alt for godt ved besked med eksistensen af UFO's, men at de ikke ved, *hvorfor* de er her, og *hvorledes* deres drivkraft er, og derfor søger man at skyde nogle ned for at opdage hvorfor og hvorledes.

(Oversat — Slej)

Ny drivmiddels-teori

Efter en meddelelse i „Australien Saucer Record“ — det officielle organ for „Australien Flying Saucer Research Society“ — er professor dr. Callioni i Mexico fremkommet med en ny teori om drivkraften i UFO'erne. Han håber gennem forsøg at kunne bevise denne teori.

Efter hans teori får UFO's ikke deres kraft gennem overførelse af en eller anden mekanisk energi, men ved hjælp af et system af optiske apparater. Linser i et bestemt arrangement er i stand til af kosmiske kraftlinier at udvinde energi af denne direkte vej. Det har længe været kendt, at der omkring kosmiske linier eller stråler optræder en bestemt energi. Virkningen af denne energi er betydelig.

UFO-Nachrichten nr. 43/60.

EFTERTRYK FORBUDT — OGSAA I UDDRAG